

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47586-09-20 בנין הדקלים בע"מ נ' נור ה.י.ד. החזקות נדל"ן (2012) בע"מ ואח'
ת"א 52165-10-20 נור ה.י.ד. החזקות נדל"ן (2012) בע"מ נ' בנין הדקלים בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט עדי הדר

ת"א 47586-09-20 בנין הדקלים בע"מ נ' נור ה.י.ד. החזקות נדל"ן (2012) בע"מ ואח'

התובעת :

בנין הדקלים בע"מ
חברות 514763432

נגד

הנתבעים :

1. נור הי"ד החזקות נדל"ן – ניתן פסק דין
2. קנדיאן נור החזקות בע"מ
3. אהרן רוני דניאל
4. הדר מרדכי אהרון
5. מאיר אייל רז
6. נחום הופטמן, עו"ד

ת"א 52165-10-20 נור ה.י.ד. החזקות נדל"ן (2012) בע"מ נ' בנין הדקלים בע"מ ואח'

התובעת :

נור הי"ד החזקות נדל"ן

נגד

הנתבעים :

1. בניין הדקלים בע"מ
2. יוסי שטרית
3. אריק אמיר, עו"ד

החלטה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47586-09-20 בנין הדקלים בע"מ נ' נור ה.י.ד. החזקות נדל"ן (2012) בע"מ ואח'
ת"א 52165-10-20 נור ה.י.ד. החזקות נדל"ן (2012) בע"מ נ' בנין הדקלים בע"מ ואח'

לפני ביהמ"ש בקשת הנתבעים 2 עד 6 בת"א 47586-09-20 בנין הדקלים בע"מ נ' נור ה.י.ד.
החזקות נדל"ן (2012) בע"מ ואח' (להלן: **"תביעת בניין הדקלים"**) לחיוב התובעת בהפקדת ערבון.

1. קדמה להגשת הבקשה כאן, בקשת נתבעת 1 לחייב התובעת בהפקדת ערבון (להלן: **"הבקשה הקודמת"**). ביהמ"ש קיבל הבקשה ביום 2.11.21 וחייב התובעת להפקיד הסך של 100,000 ₪.
2. מכיוון שהתובעת לא הפקידה הערבון, ביהמ"ש מחק התביעה נגד נתבעת 1.
3. לאחר מתן פסק הדין בעניין נתבעת 1, נתבעים 4 ו-5 הגישו בקשה לחייב התובעת בהפקדת ערבון. ביהמ"ש העיר לנתבעים שמיוצגים ע"י אותו מייצג שהגשת הבקשות להפקדת ערבון טיפין טיפין אינה מקובלת.
4. הנתבעים שהגישו הבקשה הודיעו כי תוגש בקשה משותפת לכל הנתבעים וכך היה, עת הוגשה הבקשה כאן ביום 27.12.21.
5. המבקשים ביקשו לחייב המשיבה בסכום שלא יפחת ממאה אלף ₪. המבקשים חזרו על הטענות של נתבעת 1 בבקשה הקודמת, כי בעל מניותיה העיקרי של התובעת מר דוד עזיזי נמצא תחת כינוס נכסים בהוצאה לפועל וכי אין במשיבה דבר וחצי דבר. כמו כן טענו שהתביעה חסרת בסיס וסיכווייה קלושים.
6. המשיבה הגישה היום תשובתה בה טענה כי לא היה מקום לפצל בין הבקשה הקודמת לבקשה הנוכחית שכן כל הנתבעים קשורים האחד לשני, אין לנתבעים כפל הוצאות שכן מיוצגים ע"י אותו עורך דין, וחזרה על הטענות בתשובה לבקשה הקודמת בנימוק שהתגובה היא אותה התגובה. בתגובה הקודמת טענה כי די בצרוף התחייבות לתשלום כדי לפטור אותה מהפקדת ערבון, כי הבקשה סותרת פסק דין מיום 1.6.20, וכי הבקשה מסתירה מידע ונעדרת תשתית עובדתית ותצהיר.
7. לאחר הגשת התשובה ביהמ"ש העיר למבקשים כי יש סתירה בין כותרת הבקשה, הנוגעת לכל המבקשים, ובין תוכנה, הנוגעת לנתבעים 4 ו-5. המבקשים השיבו כי מדובר בטעות סופר. יוער שהמשיבה לא התייחסה לסתירה ומכאן שגם היא הבינה שמדובר בטעות סופר. המבקשים התנגדו בתגובתם לתשובה, להמיר הפקדת הערבון במתן ערבויות. יצוין כי גם בתגובה לתשובה הקודמת, הנתבעת 1 התנגדה למתן ערבות ע"י מר אלבז שהוצע כערב, בטענה שמצוי בקשיים כלכליים עצומים ונותר ללא נכסים, המשיבה אינה פעילה, והחשש שלא ניתן יהיה להפרע מהתובעת הוא אמתי.

דיון והכרעה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47586-09-20 בנין הדקלים בע"מ נ' נור ה.י.ד. החזקות נדל"ן (2012) בע"מ ואח'
ת"א 52165-10-20 נור ה.י.ד. החזקות נדל"ן (2012) בע"מ נ' בנין הדקלים בע"מ ואח'

8. כפי שעשה בבקשה הקודמת, גם בהחלטה זו ביהמ"ש מפנה לפסק הדין ברע"א 7496/15 אור בנמל בתל אביב הקטנה בע"מ נ' צפון הירקון תל אביב בע"מ (14.2.16) בו עמד כב' השופט עמית על תכלית סעיף 353א לחוק החברות ועל הבדיקה שביהמ"ש עורך, שעה שמגיעה לפתחו בקשה לחיוב תובע בהפקדת ערובה להוצאות לפי סעיף זה. נקבע כלהלן:
- "תכליתו העיקרית של חוק החברות הינה להפיג את החשש שמא נתבע שזכה בדין לא יוכל לגבות הוצאות מתובעת המסתתרת מאחורי ישות משפטית ערטילאית נטולת נכסים ... לאור תכלית זו, בבואו להחליט בבקשה לחייב תובעת בהפקדת ערובה על פי סעיף זה, בית המשפט עורך בדיקה תלת-שלבית: בשלב הראשון נבדק אם התובעת יכולה, מבחינה כלכלית, לעמוד בהוצאות שתפסקנה. בשלב זה, בית המשפט לוקח בחשבון את מצבה הכלכלי של התובעת, את סכום התביעה, מהות ההליך הצפוי (אורכו, מורכבותו, האם נדרשים מומחים או גילויים חריגים), שכר הטרחה הצפוי, וסיכויי התביעה. אם הגיע בית המשפט למסקנה כי לא עלה בידי החברה להוכיח שתוכל לעמוד בהוצאות הנתבע אם יזכה בדין, הדיון עובר לשלב השני, בו נבחן אם נסיבות העניין מצדיקות מתן פטור מחיוב בערובה. כידוע, במקרה של חברה, להבדיל מתובע אישי, הטלת ערובה הינה הכלל ולא החריג... בשלב השלישי, בית המשפט ייקבע את גובה הערובה... בשלבים השני והשלישי על בית המשפט לאזן, בין היתר, בין זכות הגישה לערכאות לבין זכות הקניין של הנתבע. בקביעת הערובה, רשאי בית המשפט לקחת בחשבון נכונותם של מנהלי התובעת או בעלי השליטה בה, לערוב באופן אישי להוצאות..."
9. ברע"א 70399-12-20 MIG Material Innovaite Gesellschaft mbH ואח' נ' כמיטל אחזקות בע"מ ואח' (להלן: "כמיטל") נקבע כי על פי סעיף 353 א לחוק החברות, כאשר התובעת היא חברה שאחריות בעלי המניות בה מוגבלת, ניתן לחייבה בהפקדת ערובה מספקת אלא אם כן היא הוכיחה כי יש ביכולתה לשלם את הוצאות הנתבע אם יזכה בדין או שנסיונות העניין אינן מצדיקות חיובה במתן ערובה.
10. הכלל הוא, כאמור, חיוב החברה בהפקדת ערובה והפטור הוא החריג. ראה לעניין זה: רע"א 6528/14 רפיח בית החלמה בע"מ נ' משרד הבריאות – מדינת ישראל, פסקה 5 (18.1.15).
- ראה גם: רע"א 5524/17 מקור הנפקות וזכויות בע"מ על ידי מנהל החברה נ' עו"ד איתן גבע (10.8.17) – סעיף 7.
11. בהחלטה הקודמת ביהמ"ש התייחס לטענת המשיבה לפיה "צירפנו לבקשה את נספח ו' המראה על עיקולים בחברה, הם לא מכחישים שהנכס היחיד שלהם שהיה נמכר ואין להם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47586-09-20 בנין הדקלים בע"מ נ' נור ה.י.ד. החזקות נדל"ן (2012) בע"מ ואח'
ת"א 52165-10-20 נור ה.י.ד. החזקות נדל"ן (2012) בע"מ נ' בנין הדקלים בע"מ ואח'

נכסים, בתגובתם הטענה היחידה שלהם שיש להם זכות תביעה וגם היום עו"ד אמיר מציג עצמו ככונס נכסים של מר עזיזי שרוב המניות בחברה שלו. מדובר בחברה ללא נכסים ואין לה פעילות גם לפי התגובה שלהם, לא הוגש מסמך מרו"ח ולא מאזן, אנו צירפנו את נספח ד מה שהוגש לבית המשפט המחוזי המראה על גירעון של 1 מליון ₪.

12. ביהמ"ש קבע כי במקרה דנן, מרבית מניות התובעת מוחזקות ע"י כונס נכסים ולא הוגש מכתב רואה חשבון בדבר איתנות התובעת. ביהמ"ש דחה הטענה של המשיבה שדו"ח סקירה שהוגש בהליך בו הוגשה בקשה לפרוק המשיבה, יכול לבוא במקום מכתב רואה חשבון בעניין איתנות כספית. ביהמ"ש קבע כי "העובדה שביהמ"ש לא נתן צו פרוק נגד המשיבה, אינה בגדר הוכחה לאיתנות כספית."

13. לכן, ביהמ"ש שב וקובע כי המשיבה לא הוכיחה איתנות כספית.

14. ביהמ"ש שב וקובע מנימוקי ההחלטה בבקשה הקודמת, שהתובעת לא הוכיחה כי עסקינן במקרה חריג שבו לא יחויב תאגיד בערובה. "בין הצדדים התנהלו ומתנהלים מספר הליכים ואין לקבוע בשלב זה שסיכויי התביעה גבוהים, או קלושים כטענת המבקשת. התביעה כאן היא לחיוב הנתבעים בגין חבותם לנזקים שונים נטענים בסכום של כשני מיליון ₪ ויהיה על המשיבה לעמוד בנטל הבאת הראיות והשכנוע בעניין כל היסודות הנדרשים לצורך הוכחת הטענות לגרם נזק והיקף הנזק". לעניין זה יוער שלגבי הנתבעים 2 עד 6, נשואי הבקשה הנוכחית, המשוכה שעל התובעת לעמוד בה גבוהה יותר שכן נתבעת 2 הינה התאגיד שאמור היה לרכוש מקרקעין מהתובעת, נתבעים 3 עד 5 הם בעלי מניות ומנהלים, בהתאמה, בנתבעות 1 ו-2, שעה שביהמ"ש מחק התביעה נגד נתבעת 1, ונתבע 6 הינו עו"ד שהתובעת מייחסת לו מעורבות אישית כבעל עניין, מעבר למעורבותו כעו"ד.

15. התובעת טענה בתגובה לבקשה הקודמת שבת"א 68562-03-18, הליך אחר בין חלק מבעלי הדין כאן, כבוד השופטת בוסני דחתה את התביעה נגד התובעת כאן בגין תשלום תמורה עבור רכישת אופציה. אולם, ביהמ"ש קבע בהחלטה הקודמת, שהטענה אינה בהכרח מסייעת לתובעת בתביעה כאן. התובעת טענה ש"כל התביעה מבוססת על הריבית שהיה צריך לפרוע הלוואה בתאריך מסויים. התביעה שלנו להשבה ופיצוי מבוססת על כך שהקדימו את פרעון ההלוואה וגרמו לנו לנזקים. החלטת כב' השופטת בוסני הכריעה. ההלוואה נגזרת מהאופציה." ביהמ"ש קבע בהחלטה בבקשה הקודמת, שיתכן שיש ממש בטענה זו, אך אין לקבוע שדי בכך לעת הזאת. כמו כן, ביהמ"ש ציין שהוגש ערעור בע"א 59828-04-21 וערכאת הערעור עיכבה ביצוע פסק הדין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47586-09-20 בנין הדקלים בע"מ נ' נור ה.י.ד. החזקות נדל"ן (2012) בע"מ ואח'
ת"א 52165-10-20 נור ה.י.ד. החזקות נדל"ן (2012) בע"מ נ' בנין הדקלים בע"מ ואח'

16. ביהמ"ש קבע בהחלטה בבקשה הקודמת, כי גם יכולתו הכלכלית של מר אלבוז שהוצע כערב לא הוכחה. כמו כן, ממילא, אם באפשרותו לערוב להוצאות שייפסקו, אם ייפסקו, נגד התובעת, מן הראוי שיפקיד ערבון, תחת לחייב הנתבעת לפעול לגביית הוצאות, ככל שייפסקו לטובתה, ממנו. ביהמ"ש קבע כי לא הובא טעם מניח הדעת מדוע לא יבצע מר אלבוז ההפקדה ככל שיש לו היכולת הכלכלית הנתענת, בהעדר נכסים שבאפשרותו להעמיד להבטחת הגביה באופן יעיל.

17. ביהמ"ש קבע כי בדיון שהתקיים בבקשה הקודמת, לא קיבל מענה מניח הדעת מדוע יש הבדל מהותי בין דינה של התובעת כאן ובין דינה של התובעת בת"א 52165-10-20 נור ה.י.ד. החזקות נדל"ן (2012) בע"מ נ' בנין הדקלים בע"מ ואח' (להלן: **"התביעה הנוספת"**) ששמיעתה אוחדה עם התביעה כאן, שכבר חויבה להפקיד ערבון, עוד לפני שהתביעה הנוספת הועברה אל מותב זה. לא זו אף זו, בתביעה הנוספת נקבע ערבון נמוך יחסית לסכום התביעה, כך שלכאורה, ביהמ"ש שקבע גובה הערבון מצא שהטענות נגד התובעת אינן מופרכות.

18. ביהמ"ש התייחס בהחלטה בבקשה הקודמת לטענת התובעת שבהליך בו דחתה כבוד השופטת בוסני התביעה נגד התובעת כאן **"יש הפקדה נוספת של 936 אלף ₪ והכסף אמור לחזור אלינו"**. ביהמ"ש קבע כי טענה זו אינה מסייעת מרגע שהוגש ערעור וערכאת הערעור הנכבדה הורתה על עיכוב ביצוע פסק הדין.

19. ביהמ"ש התייחס בהחלטה בבקשה הקודמת לטענת התובעת שישנו פיקדון עליו הורה בית המשפט המחוזי בהליך בו דן בבקשת נתבעת 1 ליתן צו פרוק נגד התובעת כאן בסך של 600 אלף ₪. התובעת טענה ש**"בית המשפט יצא מתוך הנחה שאין לי כסף"**. נתבעת 1 טענה שהסכום דנן **"על פי כב' השופטת סילש נועד להבטיח את החוב נשוא ההלוואה לא את ההוצאות הוא נועד להבטיח את סכום התביעה לא הוצאות"**. מחקנו הערת אזהרה לטובתנו על סמך סכום זה. מדובר בחברה שמתנהלת ללא נכסים."

20. ביהמ"ש קבע בהחלטה בבקשה הקודמת, כי מעיון בהחלטת כבוד השופטת לושי עבודי שדנה בבקשה של נתבעת 1 ליתן צו פרוק נגד המשיבה עולה שאין תימוכין לטענת המשיבה שסכום הערבון בסך של 600,000 ₪ נועד להבטיח ברור תביעת המשיבה כאן. להפך, הבקשה למתן צו פרוק נמחקה כנגד הפקדת הערבון באופן שיאפשר לנתבעת 1 לנהל הליך אזרחי נגד המשיבה ללא צורך בפרוק המשיבה. ביהמ"ש קבע כי ככל שסברה המשיבה, שהערבון אמור לשרת תביעות שהיא תגיש נגד אחרים, היה עליה לעגן זאת בכתב בהסכמת הצדדים באותו הליך ולא להסתמך כטענתה בדיון **"על הלך הרוח של החלטת כב' השופטת עבודי"**.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47586-09-20 בנין הדקלים בע"מ נ' נור ה.י.ד. החזקות נדל"ן (2012) בע"מ ואח'
ת"א 52165-10-20 נור ה.י.ד. החזקות נדל"ן (2012) בע"מ נ' בנין הדקלים בע"מ ואח'

21. ביהמ"ש התייחס בהחלטה בבקשה הקודמת לטענה של המשיבה בדיון כי מבקשת לחקור את המצהיר בבקשה להפקדת ערבון. ביהמ"ש דחה הבקשה וקבע שנטל הבאת הראיות והשכנוע להוכיח שמתקיים מי מהסייגים לחייב תאגיד בערבון, חל על המשיבה ולא על נתבעת 1. לכן, קבע, למבקשת לא הייתה חובה לתמוך הבקשה בתצהיר ומי שזכאי היה לחקור במסגרת ההליך היא דווקא המשיבה, אך היא לא ביקשה זאת. הדברים יפים, גם לגבי בקשה זו.

22. לעניין האיזון בין זכות הגישה לערכאות ובין ההוראה המחייבת בנסיבות אלה לחייב בהפקדת ערבון, ביהמ"ש מצא בהחלטה בבקשה הקודמת שהאיזון המידתי הוא ע"י חיוב התובעת בהפקדת ערבון בסך של 100,000 ₪ ביחס לגובה התביעה בסך של כשני מיליון ₪ ומורכבותה וטענת המשיבה שיש בידי מר אלבז הכוללת לעמוד בתשלום ההוצאות ככל שייפסקו.

23. לנוכח האמור לעיל, יש להתייחס כעת לשתי סוגיות נוספות. האם על הנתבעים היה להסתפק בערבויות של ה"ה ציוני יוסף ומאיר אלבז והאם די בערבון שנקבע בעניין נתבעת 1 לנוכח הייצוג המשותף.

24. לעניין הערבויות, ערבותו של מאיר אלבז ממילא מעלה קושי כמוסבר קודם לכן. לעניין ציוני יוסף, לא צורף תצהיר לגבי יכולתו בתשובה לבקשה הקודמת. הפעם צורף תצהיר בו נטען כי הינו בעל מקרקעין, אך לא צורפו נסחים לעניין זכויותיו באותם נכסים. מכאן שלא ידוע האם הוא בעלים יחיד והאם הם משועבדים. לא זו אף זו, אם ה"ה אלבז וציוני הם בעלי יכולת כלכלית, מצופה היה שיגייסו הסך של 100,000 ₪ ויפקידו הערבון בהתאם להחלטה הקודמת. העובדה שלא עשו זאת, ולכן ביהמ"ש מחק התביעה נגד נתבעת 1, אומרת דרשני.

25. גם הפעם לא הובא הסבר מדוע ה"ה אלבז וציוני לא יפקידו ערבון, מאמצעיהם, או ע"י נטילת אשראי כנגד הנכסים שנטען שבבעלות מר ציוני. לעניין זה יוער שהפסיקה אינה מחייבת המבקשים להסתפק בערבות תחת הפקדת ערבון שייתר את הצורך בנקיטת הליכי גביה ממושכים נגד הערבים במידה וייפסקו לטובת המבקשים הוצאות. לעניין זה ראו ההחלטה בעניין כמיטל לפיה על בעלי השליטה להראות שהם בעלי איתנות כספית "וכן מדוע שלא יפקיד את סכום הערובה בעצמו, ככל שמצבו אכן איתן כלכלית." לתצהירי ה"ה אלבז וציוני לא צורף אישור רו"ח לגבי איתנותם, ולא הוסבר מדוע אם לטענתם הם איתנים כלכלית, לא יפקידו הערבון.

26. הסוגיה השנייה היא, האם די בערבון שכבר נקבע בעניין נתבעת 1. ראשית, ממילא הערבון לא הופקד ולכן יש לשוב ולחייב התובעת לפחות באותו סכום שבו חויבה ביחס לנתבע אחד, היא נתבעת 1 שעה שכעת מדובר בחמישה נתבעים, כאשר המשוכה הראייתית, כפי שהוסבר קודם לכן, גבוהה יותר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47586-09-20 בנין הדקלים בע"מ נ' נור ה.י.ד. החזקות נדל"ן (2012) בע"מ ואח'
ת"א 52165-10-20 נור ה.י.ד. החזקות נדל"ן (2012) בע"מ נ' בנין הדקלים בע"מ ואח'

27. שנית, ברע"א 41789-02-18 **מובק נ' הפניקס**, ביהמ"ש המחוזי אישר הפקדת ערבון בסך של 50,000 ₪ ביחס לכל אחד מחמשת הנתבעים שם. כלומר סה"כ 250,000 ₪. זאת, ביחס לתביעה בסך של 1.8 מיליון ₪. מכיוון שסכום התביעה כאן, כמעט זהה, מכאן שחיוב התובעת בהפקדת סך נוסף של 100,000 ₪ בגין הוצאות ייצוג משותפות של חמישה נתבעים, הינה סבירה. זאת, בשים לב שבעניין מובק כל נתבע היה מיוצג בנפרד ויחד עם זאת, על אף הייצוג המשותף כאן, הטיעונים של כל אחד מהנתבעים כאן אינם בהכרח זהים, שכן לכל אחד מעמד שונה, כמוסבר קודם לכן.

28. לנוכח האמור לעיל, ביהמ"ש מחייב המשיבה להפקיד, כבקשת המבקשים, הסך של 100,000 ש"ח בקופת ביהמ"ש עד יום 5.2.

29. היה ולא יופקד הערבון, ביהמ"ש ימחק התביעה גם נגד נתבעים 2 עד 6.

30. לנוכח פיצול בקשות הנתבעים, כמפורט קודם לכן, לשלוש בקשות, כל צד יישא בהוצאותיו.

תז"פ ליום 10.2.

ניתנה היום, י"ז שבט תשפ"ב, 19 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט